

VINDRÀ AMB GLÒRIA

Benvolguts diocesans:

El temps d'Advent que iniciam és una potent invitació a mirar cap al futur i fer-ho amb serenitat i esperança. Mentre preparam la celebració de la vinguda del Senyor, l'Església ens ensenya a pensar en la seva futura vinguda i dirigir la nostra mirada al dia en què torni al nostre món, amb tota la seva glòria per jutjar en la seva misericòrdia a l'home i a la seva història. "Participant en la llarga preparació de la primera vinguda del Salvador, -diu el Catecisme- els fidels renoven el desig ardent de la seva segona vinguda (cf. Ap 22, 17)" (CEC, núm. 524).

Jesús va prometre aquest retorn en nombroses ocasions. Inspirant-se en el llibre de Daniel, va parlar del "fill de l'home" que vindria com a jutge, entre els núvols del cel, en glòria i esplendor. Sant Lluc explica també la promesa feta pels homes vestits de blanc immediatament després de la seva ascensió: "tornarà com ho heu vist anar-se'n al cel" (Fets 1, 11). És la segona vinguda del Senyor, la seva *parusia*, la seva manifestació gloriosa.

Tota la vida de l'Església transcorre entre la primera i la segona vinguda. L'Església ha rebut l'encàrrec d'anunciar el seu nom i celebrar el seu misteri "fins que Ell torni" (1Co 11, 26). Per això, l'Església s'entén a si mateixa com un poble que peregrina, que està en camí a l'espera de l'arribada del seu Senyor. La seva tasca és preparar el camí, ser signe i llavor del Regne, perllongar en la història la presència de Jesucrist, fins al dia en que Ell torni.

També la vida del cristià es caracteritza per aquesta mirada esperançada al futur. Esperam el moment definitiu de trobada amb el nostre Senyor i amic, amb el nostre Pastor i Mestre. Anhelem veure el seu rostre i gaudir de la seva presència i del seu amor. Cada cosa que fem -llegir l'Esriptura, pregar davant el Sagrari, dedicar temps als altres- ens van anticipant el seumisteri, fent-nos gaudir del seu amor, però sempre ens deixa amb el desig de plenitud. Sabem que un dia tornarà i donarà compliment a les nostres esperances i projectes, a tots els esforços que hem realitzat.

Per això volem ardentment el seu retorn i ens unim al clam de tota l'Església, que en aquests dies proclama amb especial força: "*Marana, Tha*", "*Vine, Senyor*". Aquest crit -que conservam en arameu, la llengua del Senyor- formava part de les pregàries litúrgiques dels primers cristians. En celebrar l'Eucaristia sempre invocaven l'arribada definitiva del Senyor. També nosaltres seguim sospirant per la seva arribada cada vegada que es fa present. L'últim llibre de l'Esriptura santa acaba amb aquesta afirmació: "Sí, vénc aviat". I afegeix aquesta invocació, que podem repetir: "Amen. Vine, Senyor Jesús!"

† Francesc Conesa Ferrer
Obispo de Menorca